

בש"פ 8528/21 - מדינת ישראל נגד Nisan Wamakhan

בבית המשפט העליון

בש"פ 8528/21

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

Nisan Wamakhan

בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף
62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

י"א בטבת התשפ"ב (15.12.2021).

בשם המבקשת:

עו"ד עודד ציון

בשם המשיב:

עו"ד אורי דייגי

החלטה

1. בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 18.12.2021 בשישים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 26878-04-20 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. העובדות הצריכות לענין פורטו בהחלטות קודמות של בית משפט זה ואפנה את הקורא לעיין שם (ראו בין היתר: בש"פ 7481/20 מדינת ישראל נ' (4.11.2020) (Nisan Wamakhan) (להלן: בש"פ 7481/20); בש"פ 6585/21 מדינת ישראל נ' (17.10.2021) (Nisan Wamakhan) (להלן: בש"פ 6585/21)).

3. בתמצית יצוין כי נגד המשיב, אזרח תאילנד יליד 1982, הוגש ביום 23.4.2020 כתב אישום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, בגדרו הואשם המשיב באינוס וסחיטה באיומים של המתלוננת, סטודנטית אזרחית וויטנאם אשר הגיעה לישראל לצורך הכשרה חקלאית. לצד כתב האישום, הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ביום 7.5.2020 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב, והורה על עריכת תסקיר מעצר. תסקיר שירות המבחן מיום 24.6.2020, מצא כי קיים סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצד המשיב. בתסקיר משלים שהוגש לאחר בחינת חלופת המעצר בפיקוח מעסיקו ושניים מחבריו שהציע המשיב, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

5. בהמשך לכך, ובהתחשב בהמלצת שירות המבחן, ביום 9.7.2020 הורה בית המשפט המחוזי על הארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, תוך שצוין בהחלטה כי לאחר עדותה של המתלוננת, יוכל המשיב לפנות בבקשה לעיון חוזר בעניין מעצרו.

6. ביום 20.8.2020, לאחר שנסתיימה עדות המתלוננת, ולקראת שובה לארץ מוצאה, פנה המשיב בבקשה לעיון חוזר כאמור, ובית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר מעצר נוסף בעניינו. בתסקיר הנוסף חזר שירות המבחן על התרשמותו מהמשיב, אך הוסיף כי התרשם שהמפקחים המוצעים על ידו מגויסים לסייע לו, ולפיכך חלופת המעצר המוצעת עשויה לתת מענה לסיכון הנשקף ממנו. על כן, המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב לחלופת המעצר האמורה. בית המשפט המחוזי, בהחלטתו מיום 29.10.2020, אימץ את המלצתו של שירות המבחן והורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

7. על החלטה זו הגישה המדינה ערר לבית משפט זה, אשר התקבל בהחלטת השופטת ד' ברק-ארז מיום 4.11.2020 (בש"פ 7481/20). בהחלטה נקבע כי המעשים הקשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית, ואין מקום להניח שמסוכנות זו מוגבלת למתלוננת בלבד. כן נקבע כי החלופה המוצעת אינה הדוקה במידה מספקת, בהתחשב בכך שבגדרה הותר למשיב לצאת מדי יום לעבודה בשטח פתוח. עוד נקבע כי ישנו חשש ממשי להימלטות מאימת הדין, לנוכח היותו של המשיב אזרח זר.

8. בשל התמשכות ההליך העיקרי מעבר לתשעה חודשים, נדרש בית משפט זה מעת לעת לבקשות המדינה להארכת מעצרו של המשיב, ולאחר בחינתן נעתר להן (ראו: בש"פ 197/21 מדינת ישראל נ' פלוני (17.1.2021);

בש"פ 2443/21 מדינת ישראל נ' פלוני (3.5.2021); בש"פ 4826/21 מדינת ישראל נ' פלוני (14.7.2021); בש"פ (6585/21).

9. לשם שלמות התמונה יצוין כי שמיעת הראיות בתיק הסתיימה ביום 22.3.2021, וסיכומי הצדדים בעל-פה הושלמו ביום 24.5.2021 לאחר שסיכומיהם בכתב הוגשו עוד קודם לכן. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי קבע כי הכרעת הדין תינתן ביום 19.9.2021, אך בשל עומס העבודה המוטל על המותב הדין בהליך נדחה מועד מתן הכרעת הדין פעמיים, וכעת היא צפויה להינתן ביום 1.2.2022.

10. בבקשה דנן מבקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בשישים ימים נוספים נוכח דחיית מועד הקראת הכרעת הדין. בתוך כך, המדינה טוענת כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מסוכנות וחזקת מסוכנות סטטוטורית. עוד נטען בבקשה כי חלופת המעצר אינה יכולה לאיין את מסוכנותו של המשיב, אשר לא פחתה בזמן מעצרו, ואת החשש מפני הימלטותו מאימת הדין. כן צוין שחלופת המעצר שהוצעה נפסלה על-ידי בית משפט זה, בהחלטתה של השופטת ברק-ארז. לבסוף, נטען כי משעה שהתיק קרוב לסיומו, ומועד מתן הכרעת הדין נדחה פעמיים מטעמים שאינם תלויים בצדדים להליך, הרי שאין סיבה ממשית לשקול את שחרור המשיב ממעצר.

11. בדיון שנערך לפניי, התנגד המשיב לבקשה וטען כי בשלב זה הוסטה נקודת האיזון בין האינטרסים הנדונים, וכי הגיעה העת לשחרורו לחלופת מעצר, אשר נמצאה מספקת על-ידי שירות המבחן. בתוך כך, נטען כי ההליך נמשך לאורך זמן בלתי סביר ביחס למספר העדים שנשמעו במהלכו; כי המעשים המיוחסים למשיב אינם מעידים על מסוכנות גבוהה לנשים באופן כללי; וכי החשש מהימלטותו של המשיב מאימת הדין אינו מוצדק, שכן הדרכון שלו מופקד בידי המשטרה, ויש לו אינטרס כלכלי בהמשך עבודתו בישראל.

דיון והכרעה

12. לאחר העיון בבקשה, ומששמעתי את טענות באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, בהחלטה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לבין שמירה על בטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. בתוך כך, יש לבחון, בין השאר, את מסוכנותו של המשיב, את החשש מהימלטותו מן הדין, וכן את קצב ניהול ההליך (ראו: בש"פ 2237/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (3.4.2019); בש"פ 5539/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (9.9.2021)).

13. במקרה הנדון, המשיב מצוי במעצר למעלה משנה וחצי, וממתין למתן הכרעת הדין בעניינו אשר נדחה פעמיים בשל אילוצים הנובעים מעומס מערכתי ואשר אינם תלויים במי מהצדדים. איני מקלה ראש בפגיעה הנגרמת למשיב בגין אילוצים אלה ובשל הימשכות מעצרו. ואולם, לנוכח השיקולים הנוספים שיש לשקול בעת הכרעה בבקשה דנן, מצאתי כי בשלב זה לא הוסטה נקודת האיזון אל עבר שחרורו של המשיב.

14. כך, המעשים המיוחסים למשיב מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית לגביו, אשר מתחזקת אף לנוכח תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו. מתסקירים אלו עולה, כאמור, כי קיים סיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצד המשיב וכי למשיב דפוסי חשיבה בעייתיים, אשר עלולים להביאו לכדי התנהגות אימפולסיבית ואלימה. זאת ועוד, המשיב הוא תושב זר, ועל כן גובר החשש מפני הימלטותו מאימת הדין (ראו: בש"פ 7754/10 גאיאלאת נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (1.11.2010); בש"פ 932/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 13 (7.2.2014)).

15. לאור האמור, ובמכלול השיקולים הצריכים לעניין, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

16. סוף דבר: הבקשה מתקבלת.

אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 18.12.2021 בשישים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 26878-04-20 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב בטבת התשפ"ב (16.12.2021).

ש ו פ ט ת